

Takrat se bo prikazalo znamenje Sinu človekovega na nebu...

Pozdravljen, križ, naše edino upanje!

Evangelij poslednje pobinkošne nedelje

Mt 24, 15—35.

Ko je odhajal Jezus iz templja, so pristopili njegovi učenci, kazali so mu mogočne tempeljske stavbe in se jim čudili, Jezus pa je spregovoril:

Kadar boste videli gnusobo opustošenja na svetem kraju, napovedano po preroku Danijelu — kdor bere naj razume — takrat naj beže v hribe, kateri so v Judeji; kdor je na strehi, naj ne hodi doli, da bi kaj vzel iz svoje hiše; kdor je na polju, naj se ne vrača domov po svoj plašč. Gorje pa nosečim in doječim v tistih dneh! Molite, da se vaš beg ne zgodi pozimi ali na soboto; zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj in je tudi več ne bo. In ko bi ne bili tisti dnevi okrajšani, bi ne bil otet noben človek; toda zaradi izvoljenih bodo tisti dnevi okrajšani.

Če vam tedaj kdo poreče: "Glejte, tukaj je Kristus", ali: "Tam je", ne verjemite. Vstali bodo namreč krivi Kristusi in krivi preroki in bodo delali velika znamenja in čudeže, tako da bi tudi izvoljene premotili, če bi bilo mogoče. Glejte naprej sem vam povedal. Ako vam torej poreko: "Glejte, v puščavi je", ne hodite vun; "Glejte v hramu je", ne verjemite. Kakor namreč blisk pride od vzhoda in posveti do zahoda, tako bo tudi s prihodom Sinu človekovega. Kjerkoli je mrtvo truplo, tam se bodo zbirali jastrebi.

Takoj po stiski tistih dni pa bo solnce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe in zvezde bodo padale z neba in nebeske sile se bodo majale. Takrat se bo prikazalo znamenje Sinu človekovega na nebu in takrat se bodo jokali vsi rodovi na zemlji; in videli bodo Sina človekovega priti na oblakih neba, z veliko močjo in slavo. In poslal bo svoje angele ob mogočnem glasu tromb, in zbrali bodo njegove izvoljene od štirih vetrov, od kraja do kraja neba.

Od smokvinega drevesa pa se učite prilike: Kadar postane njegova veja že muževna in poganja liste, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi: kadar boste videli vse to, vedite, da je blizu, pred vrati. Resnično povem vam: Ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Razdejanje jeruzalemskega mesta in konec sveta je Jezus v pretresljivih slikah napovedal veliki torek, tri dni pred svojo smrtjo.

Tiste dni je Jezus učil v templju in mnoge množice, ki so začele prihajati na judovske velikonočne praznike, so ga poslušale.

Ko je tedaj odhajal veliki torek zvečer s svojimi učenci iz templja, so se zagledali neki učenci v mogočne in prelepe tempeljske stavbe, zaradi njihove orjaške in nbogate lepote imenovane "čudež sveta" in eden izmed učencev je rekel Jezusu: "Učenik, glej, kakšni kamni in kakšne stavbe!" Jezus pa je rekel učencem: "Vidite vse to? Resnično, povem vam: Ne bo ostal tukaj kamen na kamnu, ki bi se ne zrušil!"

Nato je povedal Jezus bolj natančno, kako da bo uničeno jeruzalemsko mesto v kazen, ker ni spoznalo časa svojega obiskanja. "Ta rod ne bo prešel", je ugotovil Jezus, "dokler se vse to ne zgodi!"

In res ni prešel. Leta 70 po Kristusu, to je sedem in trideset let po Jezusovi prerokbi, so Rimljani premagali Jude, ki so se jim bili uprli, in so se tako grozno maščevali nad njimi, da kaj groznejšega menda ne pozna zgodovina do današnjih časov. Groze judovskega upora in strahote konca jeruzalemskega mesta je verno popisal očividec, judovski zgodovinar Jožef Flavij, eden izmed poveljnikov upornih Judov, ki so ga Rimljani vjeli in izjemoma ni bil pokončan.

Preprosti apostoli — Judje so mislili, da mora biti združen s takimi strahotami njihove domovine in njihovega mesta tudi konec sveta. V eni sapi so torej vprašali Jezusa, kdaj da se bo to zgodilo in kakšno da bo znamenje Jezusovega prihoda in konca sveta.

Dasi je iz Jezusove prerokbe razvidno, da bo med razdejanjem Jeruzalema in koncem sveta preteklo veliko časa, iz evangelija ni povsem točno da so apostoli pričakovali konca sveta hkrati ali vsaj kmalu po koncu Jeruzalema in ni iz evangelija prav točno razvidno, katere prerokbe da se nanašajo na konec sveta in katere na konec Jeruzalema, posebno še, ker je vsaka prerokba nujno nekoliko temna.

Kakšna bodo torej znamenja Jezusovega prihoda in konca sveta?

Jezus omenja vojske. Narod bo vstal zoper narod kraljestvo zoper kraljestvo. Lakota bo vstala. Kužne bolezni se bodo razpasle. Potresi bodo po mnogih krajih. Verni kristjani bodo predani velikim stiskam. Brezbožneži bodo stegnili nad nje svoje roke. Morili jih bodo. Vse jih bo sovražilo zaradi Kristusovega imena. Celo starši in bratje in sorodniki in prijatelji jih bodo izdajali, nekatere prav v smrt. Veliko krivih prerokov bo vstalo. Hudobija bo na svetu narasla, ljubezen premnogih pa bo omrznila. Veliko krivih prerokov bo vstalo, ki jih bodo mnogo zapeljali. Veliko se jih bo pobujšalo in bodo odpadli. Evangelij sam pa se bo oznanjal vsem narodom do konca zemlje. Same nebeske moči se bodo zgibale. Ljudje bodo koprneli in trepetali strahu in pričakovanju tega, kar pride nad svet. "Kadar boste videli vse to, vedite, da je blizu, pred vrati!"

Vendar je Jezus takoj na to pripomnil, da niti angeli v nebesih čisto natančno ne poznajo tistega dneva, "ampak le moj Oče". In je razlagal naprej, da kakor blisk nenadoma pride od vzhoda in posveti do zahoda, tako bo tudi s prihodom Sinu človekovega. Kakor tat pride nagloma, ko sega človek

ne nadeja, tako bo prišel Sin človekov. In takrat se bodo zbrali ljudje na kraju, ki ga bo Bog določil za poslednjo sodbo, kakor se jastrebi po naravnem nagonu takoj zberejo na kraju, kjer je mrhovina. In jih bo sodil.

Da bi se preveč ne zbal te groze, je dodejal Jezus tej strašni prerokbi tole tolažilo za svoje verne: "Ko pa se bo vse to začelo goditi, se ozrite kvišku in dvignite glave: vaše odrešenje se namreč približuje!" Božji verniki in prijatelji morejo poznati namreč samo ljubezen brez strahu.

Evangeljska misel: Vzbudi, prosimo Gospod, voljo svojih vernikov, da se bomo z večjo gorečnostjo trudili za sadove dobrih del in v obilnejši meri sprejemali dobrote Tvoje milosti.

Cerkveni koledar

26. november — dvajset peta in poslednja pobinkošna nedelja — slovenske božje službe na Paternalu, Avalos 250, po navadi ob desetih dopoldne in ob štirih popoldne.

27. november — ponedeljek — spomin svetega Virgila, solnograjskega škofa in apostola karantanskih (koroških) Slovencev.

28. november — torek — spomin svetega Sostena, učenca apostola Pavla.

29. november — sredo — spomin svetega starčka in mučenca Saturnina in diakona Sisinija.

30. november — četrtek — spomin svetega apostola Andreja, ki je bil zaradi stanovitne vere v Kristusa in zaradi oznanjevanja njegovih nauk na razne načine mučen in naposled križan na takomenovanem Andrejevem križu, na katerem je dva dni ostal živ in je še iz njega učil množice, ki so ga prihajale poslušat.

1. december — petek — jugoslovanski narodni praznik državnega ujedinjenja.

2. december — sobota — spomin svete Bibiane, ki je bila za časa cesarja Julijana Odpadnika do smrti bičana zaradi stanovitne vere v Kristusa.

3. december — prva adventna nedelja, začetek novega cerkvenega leta, v domovini in na tujem posebej posvečena izseljeniški misli — slovenske božje službe na Paternalu ob navadnem času.

Cerkvena kronika

Zakrament svetega krsta je prejel Lovrenc Hijacint Winkler, kateremu sta botrovala Zofija in Maksimilijan Podgornik. Vso srečo!

V Lujan bomo romali Slovenci skupaj z župljani svete Neže v nedeljo dne 10. decembra. Odhod ob šestih zjutraj izpred paternalne župne cerkve in povratek ravnotja ob pol sedmih zvečer. Vozni stroški: \$ 2.30 za odrasle in \$ 1.30 za otroke pod štirinajstimi leti. Prilika za spoved v slovenskem jeziku že prejšnjo soboto na Paternalu, kakor tudi v nedeljo v Lujanu. Vstopnice so na razpolago v župni pisarni.

Naše duhovno življenje

Z veseljem čujemo, da so vsi naši čitatelji prav zadovoljni z Našim duhovnim življenjem. Tam doli v Pampi ga komaj čakajo Slovenci, ki imajo trideset legua ali sto in pedeset kilometrov do najbližje cerkve in gori iz vroče Brazilije nam pišejo, da ga redno prejemajo, do zadnje besede prečitajo, da se ob njem čudno razvesele in da gre nato listič iz rok v roke. Prečitane izvide nekateri skrbno hranijo, kakor smo se mogli prepričati, nekateri pa jih pošiljajo domov, bodisi v Jugoslavijo, bodisi v Italijo, ter jih

v ta namen celo posebej naročajo. Pripomni-
mo, da zadošča bodisi za Jugoslavijo, bodisi
za Italijo znamka za tri centave, če pošljete
en ali dva izvoda v **odprti kuverti**, na katero
ste napisali: **Impreso — Tiskovina**.

Mi vse naše čitatelje najlepše pozdravlja-
mo, posebno lepo pa se zahvaljujemo vsem,
ki so nam pisali in jih prosimo, naj nekoliko
potrpe, če ni bilo mogoče vsakomur tako hi-
tro odgovoriti, kakor bi bilo treba in kakor
bi mi radi.

Malo katekizma za naše male

Ko je ustvaril Bog solnce in luno in zvezde
in hribe in doline in ptičke pod nebom in
ribe v vodi in živali vsake vrste, je ustvaril
še človeka, da bi svet vladal in se ga veselil.
Najprej mu je naredil iz prsti telo, potem pa
mu je vdihnil še dušo. Dal mu je ime **Adam**.
Adam je bil prvi človek na svetu.

Dal pa je tudi Bog, da je zrastel na zemlji
lep vrt, ki mu pravimo **raj**. V raju je zraslo
drevje, ki je bilo lepo za pogled in polno
sladkega sadja. In v raj je postavil Bog
Adama, da bi ga obdeloval.

Bil pa je Adam še edini človek na svetu
in ni imel pomočnice. Bog mu je ustvaril to-
rej še pomočnico, katere je bil Adam zelo
vesel in ji dal ime **Eva**.

Adam in Eva sta srečno in zadovoljno ži-
vela v raju. Bila sta dobra in Bog ju je bla-
goslovil.

Vsi ljudje smo zato na svetu, da bi živeli
po božji volji in tako prišli v nebesa.

Veliki katekizem

Z veseljem slišim, kako mnogi stariši po-
učujejo svoje otroke po našem skromnem
Katekizmu za naše male.

Kakšen morebiten zamudnik ne more sto-
riti nič boljšega, kakor da zamujeno čim
preje popravi. Starši so dolžni skrbeti za
verski pouk svojih otrok, ki je odvisen v tej
zemlji izključno od njihove dobre volje, ta-
ko da otroci, za katere ne bodo poskrbeli
starši, versko ne bodo primerno poučeni, za
kar nosijo stariši pred Bogom veliko odgo-
vornost.

Naš Veliki katekizem bo zato omenil od
časa do časa tudi način, kako naj starši otro-
kom pomagajo, da bodo verske nauke čim
bolj natančno spoznali, razumeli in si jih
zapomnili.

Za pouk v katekizmu vzemi čas, ko sta
prosta in brez skrbi Ti in Tvoj otrok. Naj-
prej mu raztolmači in dopovej katekizem-
ski sestavek današnjega dne in mu natanko
razloži, če morda česa ni razumel. Če že zna
brati, naj sedaj otrok sestavek tudi sam
prebere. Potem otroka izprašaj, da vidiš, ko-
liko si je zapomnil in kako da je katekizem
razumel. Danes mu stavi morda tale vpra-
šanja:

Iz česa je naredil Bog telo prvega človeka?

Kaj je Bog vdihnil telesu prvega človeka?

**Iz česa je vsak človek? (Iz telesa in iz
duše.)**

Ali bo duša kdaj umrla?

Kako je bilo ime prvemu človeku?

Kako je bilo ime prvi ženi?

Kje sta Adam in Eva živela?

Čemu je Bog ljudi ustvaril?

Sodnji dan

Stara cerkvena pesem.

Strašen dan bo dan plačila,
zemlja v prah se bo zdrobila:
priča David in Sibila.

Kolik strah bo vstal v naravi,
ko Sodnik v mogočni slavi
na odgovor vse postavi.

Tromba silno bo zapela,
do vseh mrtvih zadonela,
jim pred sodni stol velela.

V grozi smrt se bo čudila,
ko bo stvar se spet zbudila,
da pred sodbo bo stopila.

Knjiga, k sodbi prinesena,
hrani dela razvrstena,
dobra kakor zadolžena.

Dano svetu bo spoznanje,
in za vsako zlo dejanje
Bog prisodi maščevanje.

Kam se čem takrat dejati,
kje zavetnika iskati,
dobrim komaj bo ostati!

Kralj neskončne visokosti,
ki rešuješ iz blagosti,
milostno mi greh oprosti.

Spomni se, o Jezus mili,
da so zame te vmorili,
prosim, tisti dan se vsmili.

Da si iz ljubezni same
vtujen vzel svoj križ na rame,
naj ne bo zgubljeno zame.

Maščevavec vse krivice,
čuj skesane moje klice,
kadar pride dan pravice.

Da grešil sem, se sramujem,
krivdo svojo obžalujem,
"Prizanesi, Bog!" zdiham.

Duše si iskal zgubljene,
reševal si spokorjene,
reši, prosim, tudi mene.

Nisem vreden odpuščanja,
váruj pa me pogubljenja
milostno, Gospod življenja.

Varuj grešnih me levice
ter mi mesto daj desnice,
kjer boš svoje zbral ovčice.

Ko boš pahnil pogubljenje,
in sprejel blagoslovljene,
sprejmi k sebi tudi mene.

V prahu k tebi, Bog, zdiham,
srce strto ti darujem,
konec ti priporočujem.

O pregrozni dan jokanja,
ko iz grobnega bo spanja
vstajal grešnik, v sodbo siljen:
Bodi mu, Gospod, usmiljen!

Ljubi Jezus, ti mu daj
rajski mir na vekomaj.

Amen.

Prvo pismo apostola Pavla Tesaloničanom

(Nadaljevanje)

**Sam Bog pa in naš Oče in naš Gospod Je-
zus naj naravna našo pot k vam! Vas pa naj
Gospod obogati in obilno napolni z ljubezni-
jo med seboj in do vseh, kakršni smo tudi
mi do vas, da tako vaša srca utrdi, da bodo
v svetosti neoporečna pred Bogom in Oče-
tom našim, ko pride naš Gospod Jezus Kri-
stus z vsemi svojimi svetniki (15). Amen.**

Sicer vas, bratje, prosimo in opominjamo
v Gospodu Jezusu, da čimdalje bolj napre-
dujte, kakor ste od nas prejeli, kako vam je
treba živeti in Bogu ugajati — kakor tudi
živite. Saj veste, katere zapovedi smo vam
dali po Gospodu Jezusu.

To je namreč volja božja, da se posveti-
te: da se zdržite nečistosti; da vsak izmed
vas umeva svojo ženo imeti v svetosti in ča-
sti, ne v poželjivi strasti kakor pogani, ki
Boga ne poznajo; da nihče pravic ne prestopa
in svojega brata v dejanju ne ukani; za-
kaj Gospod vse to kaznuje, kakor smo vam
prej povedali in spričali. Bog nas namreč
ni poklical k nečistosti, marveč k svetosti.
Zatorej, kdor to zmetuje, ne zmetuje člo-
veka, ampak Boga, ki vam je tudi dal svo-
jega Svetega Duha.

O bratski ljubezni pa ni treba, da bi vam
pisali, zakaj sami ste od Boga poučeni, da
se ljubite med seboj. Saj to tudi vršite na-
sproti vsem bratom po vsej Macedoniji.
Opominjamo vas pa, bratje, da še bolj na-
predujte in si prizadevajte živeti v miru, dr-
žati se svojih opravil in delati s svojimi ro-
kami, kakor smo vam naročili, da bi tako
spodobno živeli pred tistimi, ki so zu-
naj (16), in bi ne potrebovali nikogar.

Nočemo pa, bratje, da bi bili vi nevedni o
rajnkih, da se ne boste žalostili kakor dru-
gi, kateri nimajo upanja. (17) Zakaj, če ve-
rujemo, da je Jezus umrl in vstal, bo Bog
tudi tiste, ki so zaspali, po Jezusu pripeljal
obenem z njim. To vam namreč povemo po
besedi Gospodovi, da mi živenci, kateri osta-
nemo do prihoda Gospodovega, (18) rajnkih
ne bomo prehiteli. Zakaj sam Gospod bo ob
povelju, ob glasu nadangelskem in ob božji
trombi stopil z neba, in kateri so v Kristu-
su umrli, bodo vstali prvi; nato bomo mi ži-
veči, kateri (19) bomo ostali, obenem z nji-
mi odneseni na oblakih v višavo, Gospodu
naproti, in tako bomo vedno z Gospodom.
Tolažite se torej med seboj s temi besedami.

O času pa in roku, bratje, ne potrebujete,
da bi vam pisali. Zakaj sami dobro veste,
da pride dan Gospodov kakor tat ponoči.

(15) Svetniki pomenijo tudi angele.

(16) Pogani.

(17) Pogani (izvečine) in pri Judih saduceji, ki
niso verovali v vstajenje od mrtvih.

(18) Kdaj Kristus spet pride, ni nikomur razo-
deto; to je skrivnost, ki je tudi sv. Pavel ni vedel.
Bravei so mogli misliti, da bodo drugi prihod Jezu-
sov doživeli, a obljube niso imeli. Iz Pavlovih be-
sed sledi z gotovostjo samo to, da bodo drugi pri-
hod Gospodov nekateri ljudje dočakali živi; pa-
metno pa je, da je vsak nanj vedno pripravljen.

(19) Tisti, ki. — Apostol govori v 1. osebi, ker
je za vsakega, ki dotlej še ni umrl, bilo možno, da
bi še živ dočakal Gospodov prihod k sodbi.

ARGENTINSKI FILMI

Piše Franc Dalibor

III. FILM: SMRT V ARGENTINI

(Nadaljevanje)

Tako nagle izpremembe škodujejo predvsem slabotnim pljučam in se iz njih rade izcimijo pljučnice. In pljučnice so v Argentini zelo nevarne in jim večina podleže.

Hudomušni Španci zato radi govore, da bi se mesto Buenos Aires moralo pravzaprav imenovati Malos Aires, kar je pa pretirano in tudi lepo ni tako norčevanje iz mesta in dežele, ki nam nudi naš vsakdanji kruh.

Že mnogo jih je spravilo nadalje v prezgoden grob razuzdano življenje.

Za razuzdanost je treba v Argentini denarja, ki ga pa danes nima večina, posebno ne večina naših slovenskih izseljencev.

Skopo odmerjeni prostor mi ne dopušča, da bi popisoval vse razne dancinge in kabarete in chantage in tako dalje, ki jih je polno središče argentinskega glavnega mesta, ki noč pretvarjajo v dan, in ki so že tako mnogim preskrbeli veliko, veliko prezgoden grob.

Preobilna hrana in pijača je nadaljni važni vzrok zgodnjega umiranja v Argentini.

Nikjer menda ljudje toliko ne jedo ko v Argentini. Tudi ni nikjer videti toliko debelih ljudi, ko v Argentini. Posebno ženske. Samo stopite kak tržni dan na ferijo: skoro polovica žensk je pravih debeluhark.

Neoporečno dejstvo je, da jih je do danes v Argentini še malo umrlo vsled lakote, veliko pa jih je bilo zaradi požrešnosti položenih v prezgoden grob.

Posebno nevarna je debelost ljudem, ki so prekoračile pet in štirideseto leto, mnogo se dijo in se malo gibljejo. Njihov konec bo skoro gotovo zgoden mrtvoud. Morda nikjer na svetu toliko ljudi ne umira nagloma za mrtvoudom ali kapjo, kakor ravno v Argentini.

Ni dolgo, kar sva bila z že omenjenim zdravnikom dr. Hamiltonom na neki estanciji v provinci Buenos Aires.

Dr. Hamilton je pravi asket: ne pije, ne kadi in ne je mesa.

Oba brata estancijera pa sta bila moža ravno druge vrste, prava epikurejca, katerima je bilo vse hrana in pijača in počitek v hamaki, pleteni mreži, ki jo privežeš med dvoje dreves in koder se silno prijetno počiva. Tu sta ležala po cele ure in kadila in se norčevala iz vsega sveta.

Bila sva seveda povabljeni na obed. Miza se je kar šibila vsega najboljšega. Brata sta jedla z velikim tekom, zdravnik pa je bil nasprotno zelo zmeren, tako da sta se začela brata počasi in fino norčevati iz njegove skromnosti. Zdravnik je razkladal, da je gibanje in zmernost v jedi in pijači najvažnejše za zdravje in dolgo življenje. Debela brata pa sta mu dokazovala, da je najboljšje dobro jesti in piti, vse drugo s tistim vred o mnogem gibanju pa da so si izmislili zdravniki. Zdravnik jima je sedaj šaljivo prerokoval, da se jima ne bo treba več veliko gibati, še "zbogom" morda ne bosta vtegnila reči.

Malo mesecev pozneje vzamen v roko "Prenso" ter čitam: "V najlepši moški dobi sedem in štiridesetih let je včeraj nagloma

preminul državni poslanec... zadet od srčne kapi..."

Večina Argentinec je vsaj še enkrat toliko, kakor potrebuje in zahteva njihovo telo.

Statistika nam pove, da je danes Argentina najbolj mesojeda dežela sveta.

Poglejte samo v običajen jedilni list povprečne buenosajreške restavracije: fiambre — predjed, nato argentinska narodna jed puchero, potem še biftek in še dvoje mehkih jajc, dos huevos pasados por agua. Pomisliti je, da je treba samo za dober puchero troje ali četvero vrst mesa in še kakih petnajst različnih prikuh in dodatkov. Več bi ne mogel niti mlatič prenesti in prebaviti.

Argentinci se radi tolažimo, da tukajšnje meso ni tako sočno, močno in izdatno, kakor evropsko, vendar ni dvoma, da se prekomerno uživanje mesa ob svojem času mora maščevati. Treba je samo govoriti z zdravniki.

Preobilna hrana je glavni vzrok v Argentini tako pogostih jetrnih in ledvičnih bolezni in tako nadležnih in trdovratnih žolčnih kamenčkov.

Pred leti so vrgli Francozi na svetovni trg posebno zdravilo za ledvice imenovano Urodonal, katerega niso nikjer drugje toliko razpečali, kakor v Argentini, kakor so se mi hvalili trgovski potniki.

Argentinci morajo proslaviti vsak pomembnejši dogodek s posebno pojedino. Marsikdo skoro nima drugega opravka, kakor da "od veselja do veselja leta", od pojedine na pojedino, in hkrati ugonablja svoje zdravje. Ne samo poroke in krsti in rojstni dnevi in godovi, marveč tudi šolski izpiti otrok, potovanje v Evropo, napredovanje v službi in kar je podobnega nudi argentincem lepo priliko za bogate gostije.

Seveda ne smem ob tako lepi priliki preskočiti znanega našega sovražnika — alkohola.

Neki socijalistični narodni poslanec je stavil pred leti v argentinskem parlamentu predlog, da se uvede tudi v Argentini iz Severne Amerike znana ley seca. Vsa zbornica se je zakrohotala in reveža izsmejala.

V visoko čast Argentini bodi povedano, da tekom tri in dvajsetletnega življenja v tej deželi nikdar nisem našel takega pijanstva, kakor je srečavaš na primer na Angleškem, pa tudi še marsikod drugod.

Argentina ima dve izrazito vinorodni provinci, Mendoza in San Juan, katerih prebivalstvo pa se zdi, da je posebno trezno.

Ko govorim o alkoholu, mi prihaja na misel tragikomičen prizor o katerem sem slišal v Nemčiji.

Moje gospodinje mož je bil pijanec. Po dolgih prošnjah ga je revica pregovorila, da šel h slavnemu zdravniku, ki naj bi ga izlečil te strašne razvade. Učeni profesor pelje tedaj vbogega pijanca v svoj kabinet, kjer je imel v steklenih posodah razstavljene želodce, jetra, ledvice in razne druge pijanske organe, ki so povzročili prezgodnjo smrt pijancem, ki pijače niso hoteli pustiti. Profesor mu razkazuje katerim delom da je alkohol posebno škodil. Sredi občudovanja pa mož naenkrat vpraša profesorja: "Gospod profesor, recite mi, v čem pa hranite te želodce, da se ne pokvarijo?" "Ja, v alkoholu", je odgovoril nedolžni profesor.

Podobno pijansko zgodbo sem slišal iz ust pokojnega velikega Kreka:

Prvobornik protialkoholnega gibanja v Sloveniji je bil do pred kratkim velečastiti gospod Janez Kalan, Wasser-Kalan ali vode ni Kalan, kakor so ga zaradi tega zmerjali. Pozneje je bil več let izseljeniški duhovnik med slovenskimi izseljenci v Nemčiji. Zadnji čas se je vrnil v domovino, ki se mu je pa nekaj zamerila in živi sedaj v Berlinu, kjer vodi neko mednarodno pisarno. Temu Kalanu so že svojčas pripisovali prav čudovito moč do pijanskih sre, češ da zna pijance tako pogovoriti, da puščajo pogubno pijančevanje in spet začenjajo pametno živeti. Živela je tedaj v Šiški plemenita žena hudega pijanca. Imena ne morem povedati, čeprav mi je še danes znano. Včasih je romal ves tedenski zaslužek v žganjarno. Uboga žena je dolgo prigovarjala in nazadnje pregovorila svojega možička, da je obiskal gospoda Kalana, ki naj bi ga odvadil pijančevanja. Gospod Kalan je kar užival, če je mogel strgati kakega pijanca iz krempljev kralja alkohola. Prav prijazno je torej sprejel moža in mu na široko razložil škodljivost alkohola. Tako lepo in ljubeznjivo je pripovedoval, da so skesanega grešnika kar solze oblile. Za trdno je obljubil, da ne bo več pokusil alkohola. Ko se je poslavljaj in zahvaljeval, je zapazil gospod Kalan, da se mož nekaj obotavlja pri vratih, Vpraša torej, če še česa želi. Vbogi izpreobrnjeni revček menda sam ni vedel kaj da govori in komu: "Gospod, če bi mi dali dvajset krajcarjev za en frakelj šnopsa!" Naš slovenski pregovor je prav pogodil pijanca, da se takrat preobrne, ko se v jamo zvrne, drugače pa nikoli.

Pri Slovencih v Argentini sem opazil, da se hvalevredno varujejo žganih pijač, šnopsa. Poveselijo se pri vinu, redkeje pri pivu.

Slovenci smo sploh zabave željni ljudje.

Zabave so ob svojem času koristne in potrebne. Redkokdaj odpre in razgali človek svoje sree tako na široko, kakor pri zabavi, težko boš koga bolj globoko spoznal, kakor pri zabavi.

Valovanje po morju zabav vodi vendar mimo nevarnih čeri, kjer nasedejo in poginejo mnogi, premnogi mladi ljudje. Krmila ne poznajo in ne kompasa, s katerima bi vodili in krmarili svojo veselo barčico. Pogosto sta bolezen in sramota posledica njihovega veselja. Prvi liter — jagnje; drugi liter — lev; tretji liter — svinja. Pametne in plemenite ljudi vino povzdiguje, nizkotne pa do konca ponižuje!

Pazimo zato Slovenci, da ne bo uničilo vino naše časti, našega zdravja, našega premoženja in naše vsestranske, posebno družinske sreče!

V Argentini je pijančevanje bolj škodljivo, kakor doma. Kolikokrat so mi pripovedovali rojaki, da so ga v starem kraju več prenesli kot tukaj. Vzrokov za to je več, predvsem podnebje in kakovost pijače. Treba je pomisliti, da živimo v vročem, subtropičnem podnebju, ki zredči kri, katera ne more brez škode prenesti toliko alkohola ko v starem kraju. Severni narodi, Norvežani, Švedi, Rusi vžijejo na primer veliko več alkohola brez škode, kakor južni narodi. In človek čuti sam po sebi, da lažje prenese alkohol po zimi, kakor po leti.

(Nadaljevanje)

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

“Ali vidiš na veji starega hrasta obešena-ga dondka?”

“Vidim ga.”

“Dobro: leti takoj tja, prekljaj s svojim močnim kljunom voz, ki ga drži v zraku, in položi ga previdno na travo pod hrast.”

Sokol je odletel in čez dve minuti se je vrnil in rekel:

“Kar ste mi ukazali, je izvršeno.”

“V kakem stanju si ga dobil? Živega ali mrtvega?”

“Na prvi pogled se je zdelo, da je mrtev, a popolnoma mrtev ne more še biti, ker komaj sem mu snel zadrigo, ki ga je stiskala okoli vratu, je zavzdihnil in zajeljal poltiho: “Zdaj se pa že boljše počutim!”

Po tem poročilu je tlesknila Sojka dvakrat z roko v roko in prikazal se je veličasten pes Koder, ki je hodil pokoneci na zadnjih nogah, tako kot bi bil človek.

Pes Koder je bil oblečen kot kočijaž v slavnostni livreji. Na glavi je imel klobu-

ček s pozlačenim trakom, belo lasuljo s kodri, ki so mu valovili na vrat, jopo čokoladne barve z bisernimi gumbi in z dvema mavhama za kosti, ki mu jih je dajala pri kosilu gospodarica, kratke hlače, obrobljene z baržunom, nogavice so bile iz svile, čevljički nizki in zadaj je imel neke vrste tok za dežnike iz višnjevega atlasa, da je potisnil vanj rep, ko je dežilo.

“Točen si, Kodrček!” ga je pohvalila Sojka. “Zdaj pa pojdi takoj in zaprezi najlepšo kočijo v moji konjušnici in se odpelji do gozda. Ko prideš pod stari hrast, dobiš na travi pod njim polmrtvega revčka dondka. Poberi ga previdno in ga položi rahlo, rahlo na blazine v kočiji in ga pripelji sem. Si razumel?”

Koder je zamahnil tri ali štirikrat s tokom iz višnjevega atlasa, ki ga je nosil zadaj, da bi povedal: “Razumel sem”, in odvihral je ko konj dirkač.

V kratkem se je prikazala iz konjušnice lepa kočijica zračne barve, vsa vatirana s kanrafčkovim perjem in podložena s penečo se smetano, okrašeno s sladčicami, pritrjenimi z biškoti. V kočijico je bilo vprešenih do sto belih miškov in Koder je sedel na kozlu in pikapokal z bičem na desno in levo, ko voznik, ki se boji, da bi zamudil.

Ni minilo četrte ure in kočijica se je vrnila in Sojka, ki je čakala na vežnem pragu, je prišla dondka okoli ramen in pod kolena in ga nesla v sobico, ki je imela stene iz školjk-bisernie, ter brž poslala po tri slovi-te zdravnike.

Zdravniki so prispeli koj, drug za drugim, in sicer: dr. Vran, dr. Čuk in dr. Murn Marnjač.

“Rada bi vedela, gospodje,” je rekla Soj-

ka, obrnivša se proti zdravnikom, ki so obstopili Storžkovo posteljo, “rada bi vedela, če je ta nesrečni dondek mrtev ali živ.”

Na to željo, se je loti dr. Vran prvi svoje-ga posla: potipal je Storžku žilo, potem mu je potipal nos, potem mezinec na nogi in ko ga je pretipal, je slovesno izjavil:

“Po mojem mnenju je dondek lepo mrtev če bi pa po nesreči ne bil mrtev, bi bil to gotov znak, da je še vedno živ!”

“Žal,” je rekel dr. Čuk, “da se moram drugače izjaviti ko moj spoštovani prijatelj in tovariš. Moje mnenje je, da je dondek še vedno živ; če bi pa po nesreči ne bil več živ, bi bil to znak, da je zares mrtev.”

“In vaše mnenje, gospod doktor? — Molčite?” je vprašala Sojka dr. Murn Marnjača.

“Jaz menim, da pameten zdravnik, ko ne ve, kaj naj reče, stori najbolj pometno, če molči. Sicer pa meni ni ta dondek tam nikak nov pojav: poznam toplja!...”

Storžka, ki je dotlej nepremično ležal ko pravi tepelj, je prijel tak sunkovit krč, da se je stresla vsa postelja.

“Ta dondek tam,” je nadaljeval dr. Murn Marnjač, “je en patentiran lump...”

Veličastni pes Koder

KROJAČNICA VOLPINI

PRVOVRSTNO DELO PO NIZKI CENAH

2233 - Donato Alvarez - 2233

U. T. 59 Paternal 1503

Tri kvadre od postaje La Paternal in eno kvadro od Avenide San Martin

HRANITE DENAR, KUPUJTE SI JESTVINE V NAŠI FIAMBRERIJI “LA GERMANA ARGENTINA”

Prvovrstno in vedno sveže
DEFENSA 861 U. T. 33 Avenida 5636
Pokličite nas po telefonu Dostavljamo tudi na dom

Klavnica — Prekajevalnica — Tovarna klobas — Zaloga masti

TICHY JOSE

Tovarna: Tellier 2251—53. U. T. 68 Mataderos 429.

Prodajalna: Calle 25 de Mayo 758. U. T. 31 Retiro 4823

Podružnice: Avenida Leandro N. Alem 822.

Cabildo 1386 (Belgrano) U. T. 73 Pampa 3570.

!

OGLASNIKI
NAŠEGA
LISTA
VAM
NUDIJO
ISTO
IN
BOLJŠE
BLAGO
PO
ISTI
IN
NIZJIH
CENAH
KAKOR
DRUGI
TRGOVCI
KUPUJTE
TOREJ
PRI
NJIH
KER
KORISTITE
TAKO
SEBI
IN
NAM

!

Najboljše fotografije v Buenos Airesu
ob navadnih cenah

OPTICA FOTO E. FERRO

LAVALLE 1242 — U. T. 35 - 5800

Vse foto potrebščine. — 20 % popusta na optiko

Slovenska gostilna Trst in Istra

Slovenec v Buenos Airesu, posebno onim, ki živijo blizu Parque Chacabuco, naznanjam, da sem otvoril novo slovensko gostilno, kjer bom nudil svojim rojakom najboljšo postrežbo. Ob sobotah in nedeljah godba in ples. Cene zelo zmerne. Obiščite nas in prepričajte se!

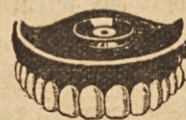
PETER BASSANESE

BALBASTRO 1995 esq. PUMACAHUA

CLINICA DENTAL DEL PLATA

CARLOS PELLEGRINI 311 esq. SARMIENTO

Sprejema vsak delavnik od 9—11.30 in od 14—18

Delamo brez bolečin. Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.— Zlate krone 22karatne \$ 14.— Garantirano celotno zobovje. Brezplačna posvetovanja. Samo prvovrstno in garantirano delo. Naročniki dobe 10 o/o popusta, če se izkažejo pri ordinaciji z zadnjo številko našega lista.